

efter de hidtil gældende regler ville have fået hjælp af samme størrelse efter § 297, er det imidlertid heller ikke nødvendigt til nærværende brug at kende totaludgifterne efter § 282. Det vil være tilstrækkeligt at afgøre, hvad *merudgifterne*, på grund af at særhjælpen vil blive mere søgt end den almindelige kommunehjælp, forventes at blive.

Idet man ser bort fra bestemmelserne om uddannelseshjælp, der må antages at skulle bevares i § 282, skal der nedenfor gives et skøn over de forventede merudgifter dels ved den allerede gennemførte § 282, dels efter gennemførelse af det foreliggende ændringsforslag hertil.

I. Overgangshjælpen i § 282, stk. 1.

1° Den nugældende bestemmelse.

Den årlige tilgang af enker under 60 år kan efter en nu foretagen opgørelse anslås til ca. 5 000, hvoraf ca. 25 pct. eller godt 1 200 kan anslås at have børn under 18 år. Blandt disse kan man skønne, at ca. 200 enker alene har børn mellem 15 og 18 år, som forsørger sig selv, og endvidere, at ca. 200 på grund af efterlønsordninger m. v. ikke vil være i trang, således at omkring 800 enker vil anvende ordningen.

Ydelserne kan i de første 13 uger efter ægtefællens død udgøre ca. 700 kr. i hovedstaden og ca. 10 pct. mindre i købstæderne og ca. 20 pct. mindre i landkommunerne. Herudover vil der kunne ydes en ekstrahjælp til dækning af forskellige faste udgifter.

De samlede merudgifter ved denne bestemmelse kan herefter anslås årligt at ville udgøre omkring 0,5 mill.kr.

2° Efter ændringsforslaget til § 282, stk. 1.

Det kan anslås, at antallet af nytilkomne enker under 60 år uden børn årligt udgør godt 3 500. Såfremt samtlige disse kunne udnytte den nye bestemmelse, ville den årlige udgift blive ca. 2 mill. kr. En så stærk udnyttelse er dog ikke sandsynlig, bl. a. fordi en del af enkerne vil være dækket af efterlønsordninger. Det kan herefter skønnes, at den årlige udgift vil ligge på godt 1 mill. kr.

II. Underholdshjælp.

1° Den nugældende § 282, stk. 4.

Merudgiften til fortsat underholdshjælp til enlige mødre med børn under 18 år kan kun anslås meget skønsmæssigt. De samlede merudgifter er anslået til knap 0,5 mill. kr., hvoraf man kan regne med, at hjælp til enker andrager ca. 0,2 mill.kr.

2° Efter ændringsforslaget til § 282. Enker i alderen 50—59 år.

Antallet af enker i alderen 50—59 år udgør godt 27 000. Af disse er det beregnet, at ca. 13 000 er blevet enker efter det fyldte 50. år. Da ca. 1 000 af disse har børn, der efter lovens hidtidige formulering berettiger dem til hjælp, bliver antallet af enker, der falder ind under den foreslåede bestemmelse ca. 12 000. Hvis man helt skønsvist regner med, at omkring $\frac{1}{3}$ af disse vil opfylde betingelserne for at få hjælp, bliver den årlige udgift herved 7—8 mill. kr. Da det er givet, at en væsentlig del af de enker, der herefter antages at ville få hjælp, allerede modtager enten kommunehjælp eller invaliderente, vil den årlige merudgift kunne reduceres antagelig til ca. 4 mill. kr.

Fortsat hjælp til enker, der fylder 45 år.

Udgiften ved fortsat underholdshjælp til enker, der har fået hjælp indtil det sidste barns fyldte 18. år, og som på dette tidspunkt selv var fyldt 45 år, kan kun bestemmes med meget betydelig usikkerhed.

Det er anslået, at det samlede antal enlige mødre, der kan få hjælp efter denne bestemmelse, vil blive ca. 3 500, når reglen efter ca. 15 år er blevet fuldt udnyttet. Af disse kan det på grundlag af oplysninger i betænkningen „Den enlige moder“ anslås, at ca. 40 pct. er enker. Herefter kan udgifterne for enkerens vedkommende anslås at ville blive omkring 2,5 mill. kr. årligt, når ordningen er fuldt indarbejdet. Da mange af disse enker tidligere har fået kommunehjælp, må merudgiften imidlertid reduceres, antagelig til ca. 1,5 mill. kr. Hertil kommer endelig, at den del af disse kvinder, der bliver enker efter det fyldte 50. år, vil kunne få hjælp i henhold til den ovenfor omtalte hjælp til enker i alderen 50—59 år. Herved må merudgiften ved den omhandlede regel